

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Kaitseminister
määrus
algtekst-terviktekst
01.01.2013
Hetkel kehtiv
RT I, 29.12.2012, 18

Sõjaväepolitsei kaitstavate isikute kaitse korraldamise alused ja teostamise viisid

Vastu võetud 20.12.2012 nr 22

Määrus kehtestatakse [Kaitseväe korralduse seaduse](#) § 21 lõike 1² alusel.

§ 1. Reguleerimisala

Määrusega kehtestatakse välisriikide kaitseministrite, välisriikide relvajõudude juhtkonna, Põhja-Atlandi Lepingu Organisatsiooni tsiviil- ja sõjaliste peakorterite juhtkonna, kaitseministri ja Kaitseväe juhataja ning Kaitseväe korralduse seaduse § 21 lõike 1¹ alusel kaitseministri määratud isikute kaitse korraldamise alused ja teostamise viisid.

§ 2. Mõisted

(1) Isikute kaitse käesoleva määruse mõistes on sõjaväepolitsei poolt meetmete planeerimine ja rakendamine lähtuvalt ohuhinnangust, eesmärgiga ennetada ja tõrjuda võimalikku ohtu kaitstava isiku elu, tervise või kehalise puutumatuse vastu.

(2) Kaitstav isik on isik, kelle suhtes rakendatakse isikute kaitset.

(3) Isikute kaitse meetmeteks on tegevuste ja vahendite kogum isikute kaitseks.

(4) Ohuhinnang on olemasoleva teabe analüüsi tulemusel saadud võimalike riskide rakendumise tõenäosuse hindamine.

§ 3. Isikute kaitse korraldamine

(1) Isikute kaitse ülesande täitmise aluseks sõjaväepolitseile on:

1) ametlik teave käesoleva määruse §-s 1 nimetatud isiku Eestisse saabumisest, välja arvatud punktides 2 ja 3 nimetatud juhtudel;

2) Kaitseväe korralduse seaduse § 21 lõike 1¹ alusel antud kaitseministri käskkiri;

3) Kaitseväe juhataja ja kaitseministri kaitse tagamise vajaduse kohta koostatud ohuhinnang.

(2) Kaitstavate isikute, välja arvatud kaitseminister ja Kaitseväe juhataja, visiiti korraldav asutus esitab vähemalt kolm nädalat enne visiidi algust sõjaväepolitseile teabe kaitstava isiku Eestisse saabumisest ning kooskõlastab sõjaväepolitseiga visiidi programmi vähemalt üks nädal enne visiidi algust.

(3) Kaitseminister määrab Kaitseväe korralduse seaduse § 21 lõike 1¹ alusel kaitset vajavad isikud ohuhinnangu ja muu olulise teabe põhjal. Kaitseministri käskkirjas määratakse ka isikute kaitse tagamise kestus. Käskkiri tehakse teatavaks Siseministeeriumile, välja arvatud juhul, kui käskkirjas nimetatud isik on välisriigi relvajõudude liige.

(4) Kui isikute kaitse meetmete rakendamisel peavad osalema ka teised asutused, teavitab sõjaväepolitsei neid käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud informatsiooni saamisest ja lõikes 3 nimetatud kaitseministri käskkirjast viivitamatult.

§ 4. Isiku ohustatuse taseme määramine ja isikute kaitse meetmete rakendamine

(1) Isikute kaitse meetmete planeerimisel ja rakendamisel lähtutakse ohuhinnangu põhjal väljaselgitatavast kaitstava isiku ohustatuse tasemest.

(2) Ohuhinnangu koostab Kaitsevägi, kaasates vajadusel teisi asutusi, või kaitstava isiku poolt esindatav asutus või organisatsioon.

(3) Kaitstava isiku ohustatuse taseme määrab sõjaväepolitsei ohuhinnangu alusel, kaasates vajadusel teisi asutusi.

(4) Isikute kaitse teostamise peamised viisid on:

- 1) lähikaitse – kaitstava isiku vahetu kaitsmine ühe või mitme kaitseväelase poolt;
- 2) mobiilkaitse – kaitstava isiku ohutuse tagamine transpordivahendiga liikudes;
- 3) komplekskaitse – lähikaitse ja mobiilkaitse kombineeritud rakendamine.

(5) Sõjaväepolitsei lähtub isikute kaitse korraldamisel käesolevast määrusest ja Kaitseväge juhataja kehtestatud korrast.

§ 5. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 2013. aasta 1. jaanuaril.

Urmas Reinsalu
Minister

Mikk Marran
Kantsler